Dosarul nr.1-24/2024
1-24012437-32-1-31012024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

04 martie 2025 **or.*****

Judecătoria Hîncești, sediul *****
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătoarea Corina Albu
grefiera Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorilor Tudor Jalbă, Marcel Tumuruc
Avocatului Alexandru Bogos

judecat în şedinţă de judecată publică, **în procedură generală**, cauza penală privind învinuirea lui:

*******,** născut la *****, c/p *****, domiciliat în r. *****, s. *****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., necăsătorit, trei copii minori la întreținere, studii medii incomplete, supus militar, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264^1 alin. (1) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 31.01.2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată, până la 04.03.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Tudor Jalbă, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului *****în baza art.264^1 alin.(1) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Avocatul Alexandru Bogos, a solicitat ca în privința inculpatului *****să fie pronunțată o sentință cât mai blândă, luând în considerație că are la întreținere trei copii minori, iar unica sursă de existență este activitatea sa ca șofer de excavator. La fel, a solicitat aplicarea prevederilor art.79 Codul penal și să nu fie aplicată pedeapsa complimentară.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă:

1. *****, la data de 05.12.2023, aproximativ ora 23:40, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conştient survenirea acestor urmări, contrar prevederilor indicate în pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere care stipulează că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, a urcat la volan şi a condus automobilul de model „Nissan Qashqai”cu n/î „TAE 292”, deplasându-se prin satul ***** raionul *****, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de poliție *****, fiind supus testării alcoolscopice cu alcotestul “Drager”, pentru constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că acesta se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentraţia de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l.

2. La ședința de judecată inculpatul *****, nu s-a prezentat şi instanţa de judecată în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2), pct.1), alin.(6) Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei de învinuire a lui *****în lipsa acestuia, deoarece la judecarea cauzei inculpatul s-a ascuns de a se prezenta în instanţă, fapt confirmat prin rapoartele prezentate de către inspectorii de poliție, care atestă faptul că ultimul se sustrage de la judecată.

3. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

4. La caz, instanța de judecată reține că, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil” a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii. Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabilal procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

5. În cadrul proceselor penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii”, „de a fi asistat gratuit de

un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

6. În acest sens, în conformitate cu prevederile art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în lipsa inculpatului *****, cu participarea apărătorului Alexandru Bogos.

7. Mai mult ca atât, instanța de judecată reține că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului *****în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală, în privința căruia a fost intentat dosar de căutare nr.2024440218, a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO. În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Alexandru Bogos, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

8. În temeiul art. 368 alin. (1) pct. 2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului *****, depuse în cursul urmăririi penale la data de 15.12.2023, în calitate de învinuit, care a declarat că vina în comiterea infracțiunii nu o recunoaște, drepturile și obligațiile i-au fost explicate, și folosindu-se de dreptul său procedural a refuzat să dea alte declarații (f.d.55-57).

9. Necătând la faptul că inculpatul *****nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este deplin dovedită prin următoarele probe.

10. Martorul Matcovschi Neofid, în ședința de judecată a declarat că la 05.12.2023, fiind implicat în serviciu, împreună cu angajatulserviciului supraveghere tehnică, Chiruța Ivan, cu echipajul MAI 9619, în jurul orelor 23:00, în timpul patrulării localității *****, în traffic a fost stopat mijlocul de vtransport de model Nisan cu nr. TAE 292. S-a apropiat de conducătorul auto, la care geamul era deschis, după ce s-a prezentat a solicitat actele pentru verificare. În timpul discuției de la conducătorul auto, care s-a stabili a fi *****s-a simțit miros puternic de alcool. Acestuia i-a fost propus să fie testat alcooscopic la fața locului, în urma căruia ultimul a înregistrat o cantitate de 1,10 mg/l alcool în aerul expirat. De prelevarea probelor acesta a refuzat. La întrebările adresate a comunicat că, *****cu rezultatul testării a fost de acord, i-a fost propus să meargă la Dispensaru Narcologic, initial a fost deacord, după ceva timp a refuzat. În automobile acesta era singur. Nu-și adduce aminte dacă a semnat pe actele întovmite. Atât el, cât și colegul au susținut examinul pentru inspector de control la trezie, cu eliberarea certificatului pentru 5 ani. Șoferului i-a fost explicat faptul că în caz de refuz de a fi testat alcooscopic va surveni răspunderea penală. Există o înregistrare video pe support de pe Bodycamera.

11. În temeiul art. 328 alin. (1) Codul de procedură penală, acuzatorul de stat s-a refuzat de proba cu martorul Chiruța Ivan, cerere care a fost acceptată de instanța de judecată printr-o încheiere protocolară consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată, or, apărarea nu a solicitat audierea martorului dat.

12. La fel, vina inculpatului *****în săvârşirea infracţiunii incriminate, este dovedită în şedinţa de judecată şi prin următoarele probe scrise:

- *procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice din 05.12.2023*, acțiune procesuală efectuată, prin care a fost stabilit că la 05.12.2023 conducătorul auto *****a fost supus testului alcoolscopic cu utilizarea aparatului de tip „Drager” și s-a stabilit că avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l (f.d.7);
- *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 06.12.2023,* acțiune procesuală prin care *****a fost înlăturat de la conducerea vehiculului de model „Nissan Qashqai”cu n/î „TAE 292”. Temeiul de fapt care a determinat înlăturarea șoferului *****de la conducerea mijlocului de transport a fost conducerea unității de transport în stare de ebrietate produsă de alcool (f.d.12);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.12.2023,* acțiune procesuală în cadrul careia fiind supus examinării tichetul analizatorilor vaporilor de etanol în aerul expirat de tip „Drager” 6810 s-a stabilit că la 05 decembrie 2023, ora 23:54, a fost testat alcoolscopic cet. *****cu analizatorul vaporilor de etanol în aerul expirat de tip Drager 8510, la ultimul constatându-se concentrația de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l (f.d.15);
- *procesul-verbal de ridicare a documentelor din 20.12.2023,* acțiune procesuală prin care de la Matcovschi Neofid a fost ridicate următoarele documente: copia legitimației nr. 194, copia Buletinului de verificare metrologică nr.2.3.6.49-984C din 23.12.2023 și un suport optic de informație de tip CD-R cu înregistrarea video privind testarea alcooscopică a cet. *****(f.d.21-24);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.12.2023,* acțiune procesuală în cadrul căreia fiind examinat conținutul înregistrării video efectuate la 05.02.2023, s-a stabilit că *****, fiind supus testării alcoolscopice cu alcotestul “Drager”, pentru constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentraţia de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l (f.d.25).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

13. În conformitate cu art.1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

14. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

15. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

16. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

17. În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

18. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

19. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

20. Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

21. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

22. Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

23. În privința inculpatului *****a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

24. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului *****deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art. 264^1 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

25. La data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 Codul penal, a suferit modificări esențiale.

26. Conform modificărilor operate prin Legea nr. 136/2024, art. 264^1 alin.(1) Codul penal are următorul conținut: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art. 8, art. 10 Cod penal.

27. Or, regula generală prevăzută la art. 8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

28. Excepția de la art. 8 din Codul penal, este reglementată la art. 10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

29. De notat că, nu se vor aplica prevederile Legii 136/2024 în cazurile în care acestea: a) înăspresc pedeapsa sau înrăutățesc situația persoanei; b) nu înlătură caracterul infracțional al faptei; c) nu ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. În acest sens, judecarea cauzei penale va continua în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu (pentru infracțiunile comise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), urmând a fi aplicate limitele pedepsei penale de la data comiterii faptei, dat fiind faptul că îi sunt mai favorabile. Concluzia instanței de judecată este determinată de regulile instituite în art. 10 alin. (2) Cod penal, care stipulează expres că, „legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

30. La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

31. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

32. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

33. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

34. Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească 4 condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

35. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical. 22. Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

36. Art. 11 lit. j) din același Regulament, stipulează că, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

37. În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul *****a atentat la obiectul juridic principal și anume, la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate avansată.

38. Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite de inculpat se exprimă în acţiunea lui de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligaţiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și anume – a automobilului de model „Nissan Qashqai”cu n/î „TAE 292”.

39. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

40. Şi cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică, el şi-a realizat intenția de a conduce vehiculul, a urcat la volan și a condus până când a produs un accident rutier cu implicarea unității de transport cei aparține, circumstanță care denotă realizarea intenției directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

41. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

42. Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

43. În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi

verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

44. În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin.(3) Codul penal, (în vigoare la data comiterii faptei*),* prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

45. La caz, instanța reține că *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport de model „Nissan Qashqai”cu n/î „TAE 292”, deplasându-se prin satul *****, raionul *****, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție *****.

46. Potrivit tichetului Drager Alcotest nr. 6810 din 05.12.2023, ora 23:54, s-a stabilit că *****avea o concentrație de alcool etilic în aerul expirat de 1,10 mg/1, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

47. Se reține, că procesul penal are drept scop constatarea la timp şi în mod complet a tuturor faptelor care constituie infracţiuni, astfel încât orice persoană vinovată de săvârşirea unei infracţiuni să fie pedepsită conform vinovăţiei sale, având grijă însă „ca nici o persoană nevinovată să nu fie pedepsită pe nedrept“.

48. În aceiași ordine de idei, în hotărârea nr. 3 din 09.06.2014 „*Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale*”, Curtea Supremă de Justiţie a notat, cu titlu de exemplu, că probele nu sunt admisibile în cauză, atât în cazul când ele sunt obținute cu încălcarea procedurală a legislației Republicii Moldova, cât și în cazul când ele au fost obținute cu încălcarea Convenţiei Europene şi a Protocoalelor sale în interpretarea Curții Europene.

49. Din cele analizate mai sus nu rezultă că materialul probator a fost obținut cu încălcarea procedurală a legislației Republicii Moldova, iar starea de fapt reținută prin rechizitoriu în sarcina inculpatului *****și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești.

50. La fel, Curtea Europeană, în Kamasinski v. Austria (19 decembrie 1989, nr. 9783/82, Par.79), a menționat că rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal şi, din momentul elaborării acestuia, inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzațiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal de care este responsabil acuzatorul de stat.

51. Prin urmare, la caz, instanţa atestă că au fost întrunite toate garanţiile procedurale oferite prin actele normative enumerate supra, fiind constatată cu exactitate fapta infracţiunii, după cum este incriminată în acuzaţia adusă inculpatului şi comiterea acesteia de către ultimul cu vinovăţie.

52. Toate aceste considerente denotă acţiuni perfect legale ale agenţilor de poliţie, care nu au fost interesaţi în anumit mod la documentarea situaţiei, fiind obligaţi să

întrerpindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a verifica suspiciunile formate legate de starea de ebrietate a conducătorului auto în urma sesizării depuse.

53. Reieșind din cele menționate, instanța stabilește că încălcarea prevederilor RCR RM de către inculpat a fost stabilit pe deplin, atât prin declarațiile participanților la proces, cât și prin materialele dosarului.

54. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între proba cu martori și cele materiale, înregistrarea video efectuată la fața locului, prin care se dovedește vina inculpatului de săvârşirea infracțiunii incriminate, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

55. Astfel, instanţa de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanţele de fapt și sânt suficiente pentru a dovedi incontestabil existența faptei infracţionale şi că aceasta a fost săvârșită de către inculpat.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

56. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

57. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

58. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

59. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor personae, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal coroborat cu art. 7 alin. (1) din Codul penal, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de

viaţă ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

60. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

61. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

62. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

63. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

64. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

65. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

66. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă

prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

67. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

68. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

69. În continuare instanța de judecată relevă că, inculpatul *****a comis o infracțiune ușoară, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut, în sensul art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal- instanța la fel nu reține circumstanţe care atenuează răspunderea inculpatului.

70. La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul *****se caracterizează pozitiv (f.d.33), potrivit revendicării anterior a fost judecat penal, antecedentele penale stinse (f.d.31), sancționat contravențional, pentru încălcări a regulilor de circulație rutieră (f.d.32).

71. Fapta săvârșită de către *****în baza art. 264^1 alin. (1) Codul penal (în redacția legii până la data intrării în vigoare a Legii nr. 136/2024), se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

72. Potrivit art. 389 alin. (1) Codul de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

73. În sensul dat, reieșind din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus și din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Codul penal, instanța de judecată va aplica în privința inculpatului *****pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore.

74. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art. 67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art. 67 alin. (2^2) CP, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore

de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

75. Instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiuni, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiuni nu reprezentă un incident în viața inculpatului, conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

76. Referitor la solicitarea apărătorului inculpatului, Alexandru Bogos, cu privire la aplicarea art.79 Codul penal, și neaplicarea pedepsei complimentare, instanța reiterează următoarele.

77. Potrivit art.79 alin.(1) Codul penal, ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvârşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

78. Din circumstanțele cauzei analizate nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, pentru aplicarea art.79 Codul penal.

79. Subsidiar, instanță de judecată notează că inculpatul a fost sancționat contravențional, și anume pentru încălcări a regulilor de circulație rutieră, acumulând 11 puncte de penalizare.

80. Totodată, instanța ține să noteze că infracțiunea prevăzută art. 264^1 alin. (1) Codul penal, de săvârșirea căreia este învinuit *****, pedeapsa complimentară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este prevăzută și se impune de drept.

81. În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

82. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară *obligatorie.*

83. La fel, instanța reține, că nu există temei legal sau circumstanțe excepționale care să justifice exceptarea lui *****de la aplicarea acestei pedepse. Pedeapsa complimentară este aplicată în mod uniform pentru toate persoanele aflate în situația dată, în scopul asigurării respectării ordinii și legii.

84. În conformitate cu prevederile art. 298 Codul de executare" *Încheierea instanţei de judecată privind ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, conform art.182 din Codul de procedură penală, se transmite spre executare organului de poliţie rutieră în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul prevenitul. Organul de poliţie rutieră ridică permisul de conducere de la prevenit cu întocmirea unui proces-verbal, în care se indică persoana care a efectuat ridicarea actului, datele personale ale prevenitului, motivul ridicării şi data întocmirii procesului-verbal. Permisul de conducere se păstrează la organul de poliţie rutieră până la revocarea sau înlocuirea măsurii preventive aplicate.*

85. Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, "*organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora. "*

86. În conformitate cu prevederile art. 65^1 Codul penal, (1) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. (2) Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani. (3) Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

87. Prin urmare, copia sentinței, după rămânerea definitivă, va fi remisă I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

88. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

89. Mai mult, instanța consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

90. Potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

91. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

92. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul *****nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

93. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****, până la executarea sentinței.

94. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi localitatea a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

95. La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului *****, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art. 5§1 lit. c).

Dispozitiv:

96. În conformitate cu prevederile art. 67, art. 65[1] Codul penal, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r. *****, s. *****, cetățean al R.Moldova, **se recunoaşte vinovat** în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Codul penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

În temeiul art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r. *****, s. *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r. *****, s. *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la biroul de Biroul de Probațiune *****, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat în r. *****, s. *****, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până la executarea sentinței.

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice", pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul *****.

Preşedintele şedinţei,

Judecătoarea **Corina Albu**